

KLITSCHKO
FOUNDATION

2019

FIGHT FOR YOUR DREAM!

Зміст	3	Стажування	61
Формула успіху Klitschko Foundation	7	Діана Муха, стажерка	63
Володимир Кличко, засновник фонду	9	Валерій Ярошук, стажер	65
Аліна Носенко, директорка фонду	11		
Освіта		Спорт	
Школа успіху	15	Посилка успіху	69
Антон Мельничук, учасник	17	Ігор Сорока, вчитель	71
Анастасія Домбровська, учасниця	19	Світлана Репало, вчителька	73
Дмитрій Пронін, ментор	21		
Олена Орел, мама учасника	23	Старт до успіху	75
Володимир Ковач, тато учасниці	25	Дмитро Крижанівський, менеджер проекту	77
		Юрій Яскал, заступник директора БВУФК	77
Zero Waste School	27		
Мирослав Бур, учасник	29	Міжнародне співробітництво	
Вадим Грабовський, вчитель	31	Study Visit for Grassroots Trainers	79
Ванда Івасюк, директорка школи	33	Василь Теремта, менеджер проекту	81
Анастасія Шевчук, менторка	35	Рафал Нокон, представник «Towarzystwo Sportowe Iron Man»	81
Олеся Жулинська, директорка зі зв'язків із громадськістю Кока-Кола Україна	37		
Обрії майбутнього	39	ОХМАТДИТ — Львів	83
Єгор Гуня, учасник	41	Юлія Пекар, менеджерка проекту	85
Олена Курницька, учасниця	43	Михайло Іванів, заступник головного лікаря Львівської обласної дитячої клінічної лікарні «ОХМАТДИТ»	85
Юлія Тичківська, виконавча директорка Аспен Інституту Київ	45		
Challenge Academy	47	Розвиток громад	
Богдан Гальцев, учасник	49	Співпраця з EVS	89
Світлана Кухарук, учасниця	51	Джордж Флетчер, волонтер	91
Юлія Сова, менторка	53		
Jugend debattiert	55	KF Hub	93
Марина Дмитрик, учасниця	57	Олена Берднікова, тренерка	95
Віта Тимченко, менеджерка проекту «Jugend debattiert»	59		
		Фінансовий звіт	97
		Контакти	101

FIGHT FOR YOUR DREAM!

**Володимир
Кличко**

засновник

**Віктор
Колесник**

заступник
директорки

**Дмитро
Крижанівський**

менеджер
проектів

**Володимир
Андрієвич**

менеджер
проектів

**Юлія
Пекар**

менеджерка
проектів

**Джордж
Флетчер**

волонтер EVS

**Наталія
Другак**

менеджерка
з комунікацій

**Марія
Паливода**

асистентка
з комунікацій

**Аліна
Носенко**

директорка

**Валентина
Шурубур**

головна
бухгалтерка

**Василь
Теремта**

менеджер
проектів

**Ігор
Єфименко**

асистент
проектів

**Аліна
Олексюк**

асистентка
проектів

**Софія
Тарасюк**

асистентка
з комунікацій

Формула успіху Klitschko Foundation

Klitschko Foundation – благодійна організація, що розвиває громадянське суспільство в Україні. Через неформальну освіту підлітки та студенти опановують навички, важливі у ХХІ столітті, впроваджують здоровий спосіб життя, стають екологічно свідомими, беруть участь у міжкультурних обмінах, вчать проектного підходу в житті, навчанні та у майбутній професії. Випускники проектів організують освітні заходи для однолітків. Таким чином стають амбасадорами змін у своїх містах і селах.

Наші проекти спрямовані на молодь – підлітків та студентів від 14 до 20 років. У цьому віці люди мають вирішити, чим займуться після школи. Згодом їм належить обрати місце роботи та здобути перший професійний досвід. Також ми заохочуємо до змін найближче оточення цих підлітків: друзів, батьків та учителів.

Наші герої – це дівчата та хлопці, у яких є мрія. На шляху до неї вони докладають зусиль, стають сміливішими, борються за свої цілі. Підлітки змінюють своє життя і прагнуть стати частиною

великих змін у світі. Розуміють, що на шляху до мрії їхній головний ворог – це сумніви в собі, лінь, потяг до зони комфорту і прокрастинація. Натомість найкращими помічниками стають дисципліна, сміливість і рішучість. Ці підлітки не приймають умов, у яких живуть, а прагнуть зробити світ навколо себе кращим, тож не цураються викликів. Дівчата та хлопці розвиваються і застосовують свої знання, щоб впливати на зміни навколо.

Klitschko Foundation поділяє Цілі сталого розвитку та своїми проектами наближується до їх реалізації:

- Здоров'я та благополуччя;
- Якісна освіта;
- Гендерна рівність;
- Гідні робочі місця й економічне зростання;
- Сталі міста та громади;
- Відповідальне споживання та виробництво;
- Пом'якшення наслідків зміни клімату;
- Партнерство для досягнення цілей.

Ми віримо, що країна може бути успішною лише тоді, коли кожна людина має мрію, докладає зусиль, аби її втілити, і має можливості для розвитку.

KLITSCHKO FOUNDATION

FIGHT
FOR
YOUR
DREAM!

Володимир Кличко

Засновник фонду — про важливість змін, власну відповідальність за майбутнє та цінності

16 років тому разом із Віталієм ми заснували фонд, щоб допомагати дітям бути активними і спортивними в Україні. Сьогодні Klitschko Foundation охоплює декілька напрямків і вже не обмежується тільки Україною — освіта, активне громадянство, здоровий спосіб життя, міжкультурні обміни. Ми змінювали підходи до благодійної діяльності, програми і проекти, враховуючи сучасні тренди, але одна річ завжди залишалась сталою. Це мрія, з якою був створений фонд. Ми хотіли навчити кожного підлітка бути готовим до будь-яких життєвих викликів.

Підлітки — потенціал розвитку країни. Важливо, що своїми проектами спонукаємо їх думати глобально, діяти локально, дбати про довкілля. Активна соціальна позиція вже у 14-15 років — це передумова створення покоління, яке буде відповідальними лідерами. Ми приділяємо велику увагу сталості наших програм, системно працюємо над створенням умов для гармонійного розвитку української молоді, особливо у маленьких містечках і селах — мотивуючи і навчаючи.

Для Klitschko Foundation важливо, щоб діяльність відповідала потребам суспільства та часу, в яких живемо. Ми працюємо над актуальними темами, і найкращим підтвердженням ефективності нашої роботи є відгуки підлітків, їхніх вчителів та батьків. Особлива мотивація для нас — це реалізація учасниками власних локальних проектів,

через які вони передають свій досвід іншим, активізують школи, здобувають досвід і беруть на себе відповідальність за своє життя.

Відбираючи учасників, зважаємо на гендерний та географічний баланс — так показуємо, якою великою є наша країна, зближуємо молодь з усіх куточків України, дбаємо про взаєморозуміння у міжнародних проектах. Гарним прикладом слугує завдання на цінності, яке учасники виконують першим на кожному проекті, і завжди переконуємось: неважливо, із Закарпаття учасник чи з Донеччини, з України, Німеччини чи Великої Британії. Топ-5 цінностей у більшості учасників збігаються: самореалізація, родина, друзі, кохання, здоров'я. Це завдання засвідчує — ми гуртуємо людей із схожими цінностями. Після проектів наші учасники продовжують товаришувати, разом створюють ініціативи, стартапи, ґрунтуючи їх на спільних цінностях. І поки існуватимуть ті, хто готові вчитися і ставати двигунами змін в своїх громадах, до тих пір існуватиме і фонд.

Фокусування, спритність, координація і витривалість — є секретом нашого з братом успіху. Ми з Віталієм знаємо це з власного життєвого та спортивного досвіду. Тому плануємо працювати у цьому напрямку надалі та тримати руку на пульсі цікавих тем для молоді і навичок, які необхідні їм для успішного дорослого життя, що на них чекає. Підлітки мають чим поділитися зі світом і з нами, дорослими, а ми готові підтримувати їх і пропонувати наші проекти як безпечний простір для експериментів, щоб вони не боялися зробити помилку. Для нас важливо боротися за активне дитинство і рівні можливості для молоді!

Аліна Носенко

Директорка Klitschko Foundation — про найважливіші відкриття, досягнення 2019-го і плани на наступний рік

2019-й минув для фонду під зіркою волонтерства та зростання довіри. Передусім цей рік для нас особливий досягненнями у договорі з Європейською комісією, завдяки чому у фонд приїхав волонтер із Великої Британії Джордж Флетчер.

Цього року Klitschko Foundation посів четверте місце в рейтингу благодійних фондів України за впізнаваністю, чим пишаємося і вважаємо це вагомим свідченням нашої корисності та довіри. Іще одним напрацюванням року є те, що всі проекти фонду ми об'єднали в єдиний формат: навчання та практика. Спочатку ми навчаємо учасників, а потім допомагаємо з реалізацією локальних проектів. У всі проекти інтегруємо домашні завдання, орієнтовані на розвиток навичок критичного мислення, цінності взаємодії з іншими. Це вагомимі вміння у сучасному світі.

Учасники «Школи успіху», «Обрії майбутнього», «Zero Waste School» та «Challenge Academy» провели локальні проекти. Секрет того, що ці проекти відбулись і що вони стали нагодою зробити щось для громади, — у поєднанні місцевої атмосфери й контенту, який ми даємо.

У 2019-му мали ювілейний — 10-й — випуск стажерів. За 5 років програма стажувань

дуже змінилася, поступово доповнюючись тематичними блоками та реагуючи на потреби часу, на запити самих стажерів. Ми навзаєм вчимося одне в одного. Стажери приносять нам розуміння того, що старі підходи не працюють та пропонують свої ідеї, які ми разом втілюємо у фонді.

Також цього року в оновленому форматі ми провели «Посилку успіху». Проект існував і до того, але, просто надсилаючи вчителям фізкультури спортивний інвентар, розуміли, що нічого не змінюємо в їхній свідомості. Тож додали теоретичний та практичний модулі до проекту, а також реалізацію локального проекту.

Наступного року плануємо поглиблювати співпрацю з Європейським Союзом, з Єврокомісією. У своїх проектах маємо намір більше просувати глобальні цілі ООН до 2030 року.

У 2020-му будемо ще більше рухатися в онлайн-освіті, оскільки вчителі й діти, яких ми запалили, потребують подальшої мотивації та співпраці. Тож наступний рік для нас характеризуватиметься роботою як із онлайн-, так і з офлайн-інструментами. Однією з найголовніших тем стане розробка проектів, пов'язаних із нашими випускниками: як цього ресурсу не втратити, а розвинути, як не втрачати їхнього зв'язку з громадою та з нами. Випускники часто кажуть, що фонд став для них родиною. Для мене ці слова — найбільша радість. Тож працюватимемо й далі над розширенням нашої фондівської родини.

Освіта

Школа успіху

Школа успіху — 10-денний освітній проєкт для підлітків, які хочуть стати соціально активними. Проєкт покликаний дати знання та навички ХХІ століття.

Місія проєкту — виростити лідерів на місцях, які візьмуть відповідальність за зміни у власному житті та житті громади.

Наші результати за 2019 рік:

9 років проєкту

2022 анкети отримано на участь

100 підлітків взяли участь

100 випускників реалізували локальні проєкти

Більше **3000** підлітків взяли участь в локальних «Школах успіху» по всій Україні

Проєкт реалізовано за фінансової підтримки німецького фонду «Ein Herz für Kinder».

Антон Мельничук

Учасник проєкту — про те, як стати президентом свого життя

Антон завжди прагнув розвиватися, шукав для цього різних можливостей. Батьки, каже, завжди у цьому допомагають та підтримують. Якось подався на один конкурс для школярів, та не пройшов відбору. Хлопець не з тих, хто легко здається. Хотів зрозуміти, чому іншим вдалося, а йому — ні. Знав одного з переможців, свого однолітка. Відрізняло їх лише те, що знайомий Антона був учасником «Школи успіху». Хлопець почав гуглити й уже за якийсь час знав напевне: теж подасть анкету.

Тепер згадує, що саме етап оформлення заявки допоміг краще збагнути самого себе, з'ясувати, що є його сильними сторонами.

За десять днів насиченої програми «Школи успіху» продовжував пізнавати себе. Багато вражень залишила особиста зустріч з Володимиром Кличком. Також Антон знайшов друзів із-поміж учасників проєкту.

— З усіма повадився відкрито, доброзичливо. Між нами не відчувалося жодної конкуренції. Адже боролися не за перше місце, а заради себе, задля нового досвіду. У всіх була спільна мета — організувати локальні «Школи успіху».

Додому Антон повернувся вже не таким, як був досі.

— «Школа успіху» змінила моє життя. Почав більше вірити в себе. Після проєкту з більшим інтересом став читати книжки, хоч раніше це не було моїм улюбленим заняттям. Уже просто не можу собі дозволити повернутися до звичного життя.

Головна зміна, яку Антон помітив у собі, — це готовність брати на себе відповідальність. Для нього це один із головних маркерів дорослішання. Більше дисципліни, сильне відчуття обов'язку, менше думок про зону комфорту. З таким настроєм і взявся організувати локальну «Школу успіху». Найважчими в процесі виявилися пошуки коштів та учасників. І тоді Антон вирішив організувати перегляд фільму просто неба на шкільному подвір'ї. Зробив платним вхід і продавав смаколики.

Наступним викликом став пошук учасників. Хлопець згадує: охочих спершу вистачало, але їхній ентузіазм дещо пригасав, коли дізнавалися про анкету для реєстрації. Та рішення знайшлося і тут. Із командою поставили на території школи банер, принесли ноутбук, колонки, і так заохочували людей реєструватися. Стратегія дала свої плоди: із 30 зареєстрованих учасників на проєкт прийшли всі.

Так Антон, подолавши всі труднощі, що перед ним постали, та заручившись підтримкою однодумців, провів свій перший дорослий проєкт.

Анастасія Домбровська

Учасниця проєкту — про те, як впоралась з найважчим домашнім завданням

Взимку 2019 року Настя вирішила подати заявку на «Школу успіху». Дівчина відчувала в собі потенціал, адже й раніше брала участь у різних тренінгах, у локальній «Школі успіху», була ведучою шкільних свят.

— Я вважала, що навіть якщо просто подам заявку, це вже буде для мене перемогою, — згадує Настя.

І не дарма: потрапила у списки відібраних. Під час проєкту отримала колосальне задоволення від спілкування з однодумцями. Спільні інтереси сприяли порозумінню між усіма. А нове оточення навчило дівчину бути відкритою. Крім того, Настя здобула чимало нових знань, зокрема з проєктного менеджменту, мотивації.

По приїзду додому батьки передусім зауважили, як подорослішала їхня дочка. «Ти так змінилася!» — казали вони їй. Та й Настя сама помітила, що стала вдумливішою.

— Локальна «Школа успіху» — це найкраще домашнє завдання, яке нам могли дати. Ми змогли практикувати все, чого навчилися

на проєкті. Водночас організувати локальну школу для мене виявилось не найлегшим завданням, — розповідає Настя.

Одна з навичок, яку дівчина змогла випрацювати під час підготовки до локальної «Школи успіху», — це вміння домовлятися. Коли вона вперше телефонувала, щоб погодити перевезення учасників, то розписала собі по репліках сценарій розмови. А уже після першого дзвінка могла спокійно та впевнено розмовляти з усіма, зокрема й із головою рідного селища Знам'янка Друга, що в Кіровоградській області.

Дівчина зрозуміла, що якщо матиме команду однодумців, то зможе змінювати і себе, і оточення. Вона почала вчитися командної роботи, водночас не прагнучи керувати, а працюючи нарівні з усіма.

Тепер Анастасія Домбровська вчиться у 10 класі. Раніше вона боялася думок про майбутню професію, бо це для неї важливий вибір на усе життя. Після «Школи успіху» страх зник.

— Навіть якщо помилюся, матиму сили почати усе заново, — ділиться Настя своїм новим девізом.

Дмитрій Пронін

Ментор проекту — про те, як завдяки «Школі успіху» у нього з'явився ще десяток братів

Коли дніпрянин Дмитрій Пронін лише починав займатися громадською діяльністю, йому допомагали ментори — наставники, які радили й підставляли плече підтримки. Тому, коли сам набрався досвіду, вирішив: треба ним ділитися. Ось уже чотири роки, як є наставником для дітей із інтернатів. Своім підопічним передає знання, відчуття впевненості в собі й потреби іншим. Це вельми важливо для підлітків, яким зазвичай бракує уваги.

Про можливість менторства у проектах Klitschko Foundation Дмитрій дізнався, коли був спікером на локальній «Школі успіху» у Вознесенську на Миколаївщині. Згодом побачив анкету ментора для «Школи успіху» і зрозумів: пора.

Дмитрій яскраво пам'ятає онлайн-зустріч із представниками фонду, яка була одним із етапів відбору менторів.

— Розповідав про себе від щирого серця. Я сидів у кафе в Тернополі, на телефоні залишалося 2 % заряду, тож переживав, аби мобільний не розрядився посеред розмови. Говорив гучно — наче боявся, що мене не чутимуть, — згадує хлопець. Але почули: Дмитрій поповнив ряди наставників на проекті.

Дмитрій з усмішкою згадує спілкування з хлопцями у «Школі успіху». З багатьма досі підтримує зв'язок. Допомогли налагодити командну роботу вправі з тимблдингу. Якщо якісь проблеми й виникали, то ментор намагався швидко їх вирішувати.

Дмитрій живе згідно з філософією убунту — відкритого світу. Він намагається будувати стосунки на довірі, тому доволі легко зав'язує нові знайомства, налагоджує дружні взаємини. З усіма учасниками Дмитрій прагнув шукати спільні теми для розмови та через них пізнавати своїх підопічних.

— Допомогати хлопцям, але не втручатися у їхню роботу, — так ментор бачив своє головне завдання. — Бути товаришем, який завжди підкаже.

— Завдяки «Школі успіху» у мене з'явилося ще десятеро братів, з якими можу змінювати країну. Там зрозумів, що все можливо, адже на моїх очах хлопці втілювали перші у їхньому житті проекти, — ділиться Дмитрій.

Завдяки десяти дням хлопець отримав змогу проаналізувати власне життя й замислитися над тим, чи дійсно робить те, що хоче. Після проекту змінив роботу: став молодіжним працівником у Слобожанській ОТГ. Саме підопічні Дмитрія та їхні локальні школи у містах та селах підштовхнули його до такого кроку — ментор переконався, що зміни на місцях можливі.

Олена Орел

Мама учасника — про те, як локальна «Школа успіху» згуртувала їхню родину

Олену Орел її батьки виховували передусім із налаштуванням на те, щоб бути відмінницею. Золота медаль та диплом із відзнакою поставали важливими атрибутами успішного життя. Минули роки, в Олені з'явилися власні діти. Після того, як її син Іван побував на «Школі успіху», жінка більше задумалася про те, як із часу її юності змінилися підходи до навчання та критерії, за якими можна оцінити власну результативність.

Олена дізналася про проекти Klitschko Foundation ще у 2017 році. Тоді її син відвідував заходи у межах локальної «Школи успіху» в Миргороді. Спікери, комунікація, взаємодія — все це надихнуло хлопця, й він вирішив: щойно йому виповниться 14, сам неодмінно організує такий проект у рідному місті. Задмухав свічки на святковому торті, і невдовзі після того заповнив анкету.

— Участь у проекті — це не виграш у лотерею, а результат наполегливої праці сина, — каже Олена.

Коли після «Школи успіху» Іван повернувся додому, мама зауважила: син відчутно змінився — найперше, подорослішав внутрішньо.

Олена підтримувала Іванову ідею для локальної «Школи успіху»: молодь для молоді. Додатково жінка втілила власну ідею: організувала тригодинну зустріч батьків учасників проекту з психологом. Батьки ділилися власним досвідом, розповідали про проблеми у вихованні дітей.

Олена чітко зауважує відмінність у підходах до виховання у її дитинстві й зараз. — «Школа успіху» навчила сина мислити й робити висновки, — розповідає жінка. — Адже у світі підлітків важливий не лише перелік шкільних дисциплін, а й уміння застосувати знання з них у реальному житті.

Як зауважує Олена, після проекту син став менш категоричним, світ для нього тепер не ділиться на чорне й біле. Іван не рубає з плеча, а мислить як дорослий. Батьки ж сприймають хлопця як рівного собі.

У 2019 у Миргороді традиційно вручали відзнаку «Людина року». У категорії «Сім'я року» її здобула родина Олени Орел. І це не випадково — у 2019-му у їхньому житті трапилося багато цікавих проектів, зокрема і від Klitschko Foundation. Приємно всіх їх згадати напередодні Нового року. Саме тому сім'я прикрасила святкову ялинку роздрукованими фото з особливих подій. Серед них є і кілька світлин зі «Школи успіху».

Володимир Ковач

Тато учасниці — про те, як неформальна освіта змінює покоління

З першого разу донька Володимира учасницею «Школи успіху» не стала. Коли ж спробувала удруге, доля їй всміхнулася: дівчину відібрали у резерв, а згодом вона потрапила й на саму програму.

— Ми завжди знаємо, що Оля робить, на які проекти подається. Вона відкрита до батьків, але водночас і самостійна. Радилася з нами, як відповісти на те чи інше питання в анкеті. Для неї важлива думка батьків, — розповідає Володимир.

Підготовка локального проекту допомогла Олі та її сім'ї навчитися працювати у команді, спілкуватися з різними людьми, домовлятися: — Донька старалася все робити сама, але ми з дружиною тримали руку на пульсі. Якщо Оля про щось забувала, не встигала щось робити, ми долучалися й радили, що варто почати новий етап підготовки чи наздогнати графік. Коли бачили, що важко впоратися, то допомагали. Адже підтримка — дуже важлива, — каже Володимир.

Оля й раніше любила тренінги та інші навчання, проте хапалася за все відразу, розпорошувалась. А після «Школи успіху», помітив тато, стала зосередженішою, виокремлює для себе найважливіше, розставляє пріоритети.

Володимир же виростав у часи, коли можливості в молоді були обмежені, не було розмаїття програм, які б розкривали навички людини. Чоловік зізнається, що сам обирав університет не дуже свідомо: вступив туди, куди виходило:

— У наших дітей нині більше можливостей. Є 2-3 роки, щоб відчути, «моє це чи не моє». А нас виховували по-іншому: вивчився — і все, одна професія на все життя.

Найбільша зміна, яку Володимир помічає у доньці та якої він не мав у її віці: Оля не боїться помилитися. Вона й батьків заспокоює: каже, якщо зрозуміє, що це «не її», то змінить професію, вивчиться на когось іншого. Дівчина стала гнучкішою, не має страху перед майбутнім, не боїться рухатись далі.

Сім'я виховувала Олю в любові, мирі та злагоді. Батьки з дитинства розповідали їй про історію власного роду, країни, прагнули, щоб донька частіше спілкувалася з родичами. Володимир вважає, що здобути західну освіту — це корисно, проте важливо приїхати в Україну й використовувати тут отримані знання.

Нашого героя приємно вразила зустріч із батьками інших учасниць «Школи успіху»: — Усі батьки — завзяті й енергійні. Їм не байдужа доля України та їхніх дітей. Думаю, саме завдяки таким сім'ям виростають активні діти.

Zero Waste School

Zero Waste School — 3-денний проєкт для учнів, вчителів та директорів, покликаний запровадити культуру сортування відходів у школах та громадах. Випускники програми влаштовують навчальні екопрограми для жителів своїх міст та сіл.

Місія проєкту — сформувати екологічну культуру громад через проєктний підхід.

Наші результати за 2019 рік:

2 роки проєкту

1098 шкіл подали анкети на участь

100 шкіл стали учасниками

98 локальних проєктів реалізовано

57360 учасників взяли участь у локальних проєктах

303 тонни вторинної сировини здано на переробку

Проєкт реалізовано за фінансової підтримки Фондації Кока-Кола

Мирослав Бур

Учасник проєкту — про те, чому після проєкту вирішив стати екологом

Коли Мирослав Бур уперше побачив оголошення про набір до «Zero Waste School», ні він, ні його однокласники зі спеціалізованої школи № 1 міста Кролевець, що на Сумщині, не мали особливих досягнень в екології. Проте це не стало перепорою. Мирослав розповів про захід шкільній подрузі. Разом вирішили: треба подаватися.

Мирослав згадує: усі працювали з ентузіазмом, викладалися на всі сто над заповненням анкети. У відеоролику, обов'язковому компоненті анкети, розповіли, якої шкоди можуть завдати неналежно посортовані відходи та чому важливо, аби кожен житель планети продукував їх менше.

— Гуртом вклали стільки сил і душі, що не мали сумнівів: пройдемо! — згадує хлопець. У день оголошення результатів оновлювали пошту кілька разів на день. Пройшли!

— Три дні пролетіли, мов один. Сподобався насичений темп, ерудованість лекторів, їхня здатність запалювати ідеями й мотивувати, — каже Мирослав.

Отримавши нові знання з екології, проєктної діяльності, кролевецькі школярі повернулися додому. Їм належало поділитися досвідом з усією школою та втілити власний екологічний проєкт. Читали вже власні лекції, розповідали учням молодших класів про сортування

відходів. Частково запровадили його і у власній школі. Гуртом прибрали захаращену територію біля міського ставу, а зібрані відходи здали на вторинну переробку.

Мирослав тішиться зі змін, що прийшли в його життя після участі у «Zero Waste School».

По-перше, у нього тепер багато друзів-однодумців по всій країні. По-друге, отримав знання, які так і просяться, щоб їх застосувати. По-третє, побільшало віри в себе. Після «Zero Waste School» Мирослав Бур став учасником Всеукраїнського конкурсу молодих екологів «Ecotime-2019». Ідея школяра — віртуальна екологічна гра для підлітків «Київ, 200 років після технологічного прогресу» — посіла третє місце та гарантувала йому участь у міжнародному науковому конгресі в Польщі.

Змінилися повсякденні звички хлопця: почав сортувати відходи вдома й намагається використовувати якомога менше пластику. Читає багато книжок із екології, залюбки розповідає всім охочим про те, як сортувати свідоміше та відповідальніше. Пише наукову роботу про вплив відходів на довкілля.

І найголовніше: після закінчення школи Мирослав Бур бачить себе екологом. — Окрім нас, ніхто не подбає про те, щоб наша планета не перетворилася у суцільне сміттєзвалище. Моє завдання на майбутнє — робити все для того, щоби призупинити глобальне потепління, виснаження землі та ерозію ґрунтів. А також заохочувати людей робити свій внесок бодай маленькими кроками.

Вадим Грабовський

Вчитель фізичної культури — про зміни у рідному селищі після участі у проєкті Zero Waste School

— Санаторна школа-інтернат у селищі Муровані Курилівці Вінницької області розташована в серці Поділля: на території замку, зведеного у 1805 році. Пам'ятаючи історію будівлі, нинішні вихованці школи дбають про те, щоб підтримувати навколо чистоту. Поблизу — розлогий парк, тече річка. Школярі регулярно тут прибирають — екологічне виховання є одним із постулатів закладу, розповідає вчитель фізичного виховання Вадим Грабовський.

Участь у «Zero Waste School» стала новим етапом для розвитку не лише школи, а й усієї громади: у ході роботи зрозуміли, що зміни можливі тільки завдяки спільним зусиллям педагогів, учнів, місцевих депутатів, комунальників. Тепер гуртом сортують відходи та — що головне — створюють умови для цього.

Іще на етапі відбору залучали всіх, кого могли: селищного голову, директора комунальної служби, батьків із усіх куточків області. Разом готували документи, обдумували концепцію відеоролика, знімали його. Зрештою, отримали підтвердження.

Найцінніше, що команда привезла з тренінгу в Києві, — це правило об'єднувати різних людей для спільного завдання.

— Робота в групі корисна тим, що тут кожен

може проявити себе — і спільно ухвалити найкраще рішення. Тож залюбки перейняли цей метод, — каже Вадим Грабовський. Велике значення мала і просвітницька робота після тренінгу. Школярі розносили по організаціях та підприємствах буклети, де йшлося про те, чому дбати про довкілля є обов'язком кожного, кому не байдужа доля планети. На «Zero Waste Day» запросили фахівців із області, школярів з усього районного центру, батьків. Діти поверталися до своїх домівок і там прибирали засмічені території.

Упродовж проєкту по селищу з ініціативи навчального закладу поставили сортувальні баки — виготовили їх місцеві комунальники. Школярі ж оснастили їх наліпками та інформаційними знаками. Директор закладу клопочеться, аби відкрити у школі власну сортувальну станцію. Уже знайшли для цього приміщення: у старій закинутій конюшні поміняли покрівлю, підлатали стіну, встановили велику металеву браму. До весни планують зробити відсіки для кожного виду відходів. Також недалеко від шкільної їдальні власними силами облаштували компостні ями, збивши основу з дощок. Кухарі виносять туди відходи, пересипають усе тирсою. Мають власне добриво. Переробляючи відходи, збирають гроші на плазму для школи.

Але це тільки початок, запевняє Вадим. — Маємо просуватися далі — як настане весна, робота закипить із новою силою. Сортування сміття стало для дітей справою з подвійною користю: це і очищення довкілля, і задоволення шкільних потреб, — каже вчитель.

Ванда Івасюк

Директорка школи — про те, як учні та вчителі бердичівського ліцею самоорганізувалися, щоб сортувати відходи й заробляти на цьому

Директорка ліцею № 15 у Бердичеві Житомирської області Ванда Івасюк тепер має у місті репутацію найзавзятішої борчині зі сміттям. А навчальний заклад, який вона очолює, славиться найбільшими досягненнями у сортуванні відходів. Проєкт «Zero Waste School» посилив прагнення вчителів та ліцеїстів наводити лад у своєму місті.

Усе почалося ще тоді, коли в 2005 році Ванда Генрихівна повернулася з освітнього проєкту для директорів навчальних закладів з Америки, зі штату Мічиган. Керівників закладів середньої освіти упродовж півтора місяця навчали писати проєктні заявки. Окрім власне навчання, пані Ванда звернула увагу на відповідальне ставлення американців до сортування відходів. Жінку здивували сортувальні контейнери в установах, кошики у приватних помешканнях. Коли сідала в літак додому, вже знала: у своєму ліцеї зробить так само.

У школі радо підхопили ідею та взялися збирати пластик і макулатуру. На зданій вторинній сировині заробляють непогані гроші: по 3-5 тисяч гривень щомісяця. За них облаштували медіатеку у ліцеї, встановили відеокамери, обслуговують шкільні ксерокси та принтери. Навчилися заробляти на потреби закладу й іншими способами: наприклад, продаючи екопори власного виробництва на місцевому ринку. Долучають батьків, дідусів та бабусь школярів, мотивуючи їх грамотами за активну участь.

Про все це і не лише про це школярі та вчителі розповідали, коли подавали заявку на участь у «Zero Waste School». Ідею подали педагоги з кафедри іноземних мов. За правилами закладу, кожна з кафедр, на які поділений ліцей, має запропонувати участь у якійсь освітній ініціативі.

Разом із дітьми почали записувати відео. Незважаючи на затяжні дощі, в один із таких похмурих днів гуртом пішли до місцевого костелу збирати сміття й знімали про це короткий відеофільм. Поза тим, розповіли про власні досягнення у сортуванні відходів — і потрапили у перелік учасників.

У Києві їх чекав триденний тренінг, який став надзвичайно корисним. Вправи на тимблдинг, знання про екологію, правильне сортування усе це команда-учасниця почала застосовувати у своєму закладі.

Також ліцей тепер має прес для пресування відходів. Поставили його в кабінеті трудового навчання та вчать працювати з ним. Директорка не натішиться:

— Ми довели передусім самим собі, що є частинкою Європи. Приємно, що наша участь дала поштовх для цілого міста: люди почали менше смітити, зважаючи на нашу просвітницьку роботу. Мерія поставила контейнери по місту. Звісно, що є куди рости. Адже відповідальне ставлення до довкілля — це тривала системна праця, а не формальний заклик перед черговим суботником. Ми ж власним прикладом робимо свій внесок у збереження природи.

Анастасія Шевчук

Менторка «Zero Waste School» — про те, як розширює простір добрих справ

Студентці Насті з міста Дубно Рівненської області не звикати до того, що їй відмовляють у праві на власну компетентну думку з причини віку. Мовляв, «тобі ж лише 16, про що говорити?». Щоразу вона виборювала авторитет у старших, дбаючи про старанність і послідовність у власних починаннях. Та все одно не припиняла думати, що вік відіграє неабияку роль. Так тривало, поки Настя не стала менторкою на «Zero Waste School».

Про проекти Klitschko Foundation дівчина знала давно. Якось вони із сестрою разом подавалися на «Школу успіху», але тоді Настя не пройшла. Коли з другої спроби таки вдалося, у спільному чаті учасників вона вперше почула про «Zero Waste School».

Настю зацікавила можливість стати менторкою. Адже раніше на проектах вона була лише учасницею, не бачила закулісся. А що ж відбувається доти, коли запрошені приїдуть на локацію? Дівчина хотіла відчути проект «від А до Я», прожити всю його важкість.

До старту проекту не знала своїх майбутніх колег. Як виклик сприймала потребу з усіма подружитися. На ділі це виявилось нескладно.

— Ментор менторові — друг. У нас була спільна мета, яка нас об'єднувала. Ми стояли один за одного стіною, — згадує наша героїня.

— Підтримка комунікації — основне завдання ментора, — каже Настя. — Приміром, у перший день учасники довго чекали на заселення. Вдячна своїй команді за лояльність, за те, що вони зрозуміли, домовилися між собою почекаати. А цей час ми використали з користю — знайомилися між собою, обговорювали ЗНО та майбутній вступ, проблеми довілля. Дівчина переконана, що на «Zero Waste School» учасникам на всі сто вдалося донести важливість теми екології. Її підопічні винесли здобуті знання та філософію поведінки далеко за межі проекту і почали передавати досвід іншим.

Менторство навчило дівчину слухати інших людей та знаходити підхід до них. Вона здобула нових друзів та зрозуміла, що можна допомогти іншим відкриватися. Завдяки програмі навіть директор школи став дослухатися до її думки.

Та й саму Настю «Zero Waste School» змінила: у дівчини з'явилася колекція екопоринок, вона розробила буклети про те, як правильно сортувати відходи, встановила контейнери для роздільного збору відходів у коледжі. У неї вдома тепер — два смітники, а органічні відходи Настина бабуся віддає сусідам на компост. Гуртом дбають про довілля.

Олеся Жулинська

Директорка зі зв'язків з громадськістю «Кока-Кола Україна» — про глобальне мислення та локальну активність

Ми в компанії віримо, що життя без відходів можливе, та робимо все можливе, щоб власними силами наблизити його. В Україні маємо кілька партнерів, які допомагають втілювати Глобальну стратегію. Зокрема, Фондація Кока-Кола надає Klitschko Foundation гранти для формування культури відповідального ставлення до довкілля та втілення молодіжних просвітницьких проєктів.

Наша співпраця почалась з просування активного способу життя, — і це перше партнерство виявилось напрочуд вдалим. Тоді встановили багато спортивних майданчиків по країні, що вважаю чудовою ініціативою. Світ змінюється, і розуміючи нагальну потребу відповідального ставлення до довкілля, ми сфокусувались на відповідальному ставленні до довкілля та сортуванні відходів.

Одним із критеріїв співпраці з Klitschko Foundation є відповідальність партнерів: прозорість у використанні фінансів та звітуванні. З року в рік цієї вимоги дотримуємося. Тож коли фонд запропонував партнерство у проєкті «Zero Waste School», охоче його підтримали.

Про успіх «Zero Waste School» свідчать, зокрема, понад 300 тонн зібраної по всій країні вторинної сировини, 912 встановлених сортувальних баків. У 2019-му до проєкту долучилося 100 шкіл з усіх регіонів України, учні та вчителі в яких поширювали свої

знання та відповідальну культуру поведінки з відходами далі по локальних громадах. Таким чином, десятки тисяч людей по країні долучилися до екоосвіти.

Надзвичайно важливими є формування нової культури та зміна установок. Знайомлячись із учасниками проєкту, помічали: і вчителі, і школярі виявляли неабияку активність. Хтось мав більше досвіду, хтось — менше, хтось живе у великому місті, хтось — у крихітному селі. Та головне, що всі були абсолютно відкриті робити щось нове: танцювати на сцені, робити презентації, писати звіти. Ми створили цілком комфортне й безпечне середовище, де можна вчитися, не соромлячись, що чогось не знаєш. А це найважливіше.

Майбутнє цивілізації — за екологією та креативом. Тому в рамках проєкту «Zero Waste School» ми розробили екогероїв, які допомагають школам заохочувати своїх учнів до екологічного способу життя та вчать дбати про навколишнє середовище.

Порятунок природи вже перетворюється у затребувану професію, світ вимагає унікальних знань про довкілля. Невдовзі у природознавчі спеціальності інвестуватимуть так, як свого часу в юристів та економістів. Тож великим досягненням є те, що багато школярів-учасників «Zero Waste School» називають екологію своїм майбутнім фахом.

«Zero Waste School» — це історія не лише про встановлення сортувальних баків, а й про створення платформи, де люди мають можливість втілювати власні проєкти, де ідеї та спільна праця надихають на нові звершення.

Обрії майбутнього

Обрії майбутнього — 3-денний філософський семінар для підлітків, покликаний розвинути візіонерські навички та критичне мислення.

Місія проєкту — сформувати в молоді схильність до нестандартного мислення, поширити серед підлітків ідею ціннісно-орієнтованого лідерства та мотивувати їх до творення суспільства майбутнього.

Наші результати за 2019 рік:

2 роки проєкту

257 анкет на участь отримано

40 підлітків стали учасниками

33 локальних семінарів проведено

615 учасників локальних семінарів

Проєкт реалізовано у партнерстві з Аспен Інститутом Київ.

Єгор Гуня

Учасник проєкту — про те, як відкрив для себе нові горизонти

Коли Єгор, старшокласник із міста Коростень, що на Житомирщині, вперше почув про філософський семінар «Обрії майбутнього», зреагував скептично: мовляв, іще один захід, в якому слід узяти участь «заради галочки». Не сприймав філософію серйозно — радше погоджувався з жартами в інтернеті, що це «наука ні про що». Зголосився без особливого ентузіазму, але вже коли заповнював анкету, зрозумів, що на нього чекає неординарний досвід. Пройшов відбір і отримав інструкції з підготовки: попередньо треба було прочитати перелік філософських праць.

У Києві на Єгора чекало знайомство з художниками, спортсменами, косплеєрами — всі талановиті, всі знають, чого хочуть. Усі — його ровесники. Хлопець теж задумався: досі він не вважав себе творчою людиною. На семінарі ж, в оточенні йому подібних, зрозумів, що в нього теж яскраве життя: пише, займається графічним дизайном. Просто ні з ким було розділити свої захоплення.

Дні семінару, згадує Єгор, пролетіли жваво й насичено. Обговорення прочитаних текстів відбувалися не у форматі дискусії, а діалогу. Перед тим, як висловити власну позицію, учасник мав вислухати іншого, а вже тоді відреагувати й висловити свою точку зору, в жодному разі не критикуючи

співрозмовника. Кожен ранок починався з руханки. Відразу після сніданку занурювалися в роботу. Хлопець згадує: обговорення всім настільки сподобалися, що продовжували їх на кави-паузах, оскільки відведеного часу вже не вистачало.

— «Обрії майбутнього» стали для мене нагодою поспілкуватися зі своїми ровесниками на висо-кі теми, що не завжди можливо у звичному оточенні. Я зустрів багатьох однолітків — таких різних і водночас схожих у прагненні реалізувати себе. Така атмосфера дає міцний поштовх розвиватися і з'ясовувати, до чого лежить душа, — розповідає Єгор.

Хлопець розкрив у собі нову грань: намагається писати літературні твори, долучаючись до різноманітних челенджів серед письменників-початківців. Ділиться напрацюваннями з певною когортою людей, котрі поділяють його захоплення, вислуховує критику, вдосконалюється. Має мету: написати твір, який дітям було б цікаво вивчати у школі на уроках літератури.

— Філософія стала для мене нагодою зануритися в тему й відкрити для себе щось нове у житті, змінити своє ставлення до навколишнього світу. Не можу впевнено сказати, що література стане моїм фахом, адже письменництво може існувати незалежно від спеціальності. Єдине, що знаю напевне, — це те, що, незалежно від вибору професії, хочу вирости людиною, яка буде корисною для держави й суспільства та залишить за собою добрий слід, — каже Єгор Гуня.

Олена Курницька

Учасниця проєкту — про те, як навчилась слухати інших

Серед друзів Олени Курницької — багато учасників проєктів Klitschko Foundation. Товариші давно радили дівчині подаватися на програми фонду, та Олені це вдалося не відразу. На «Challenge Academy» вона не пройшла відбір, а коли мала відбуватися «Школа успіху» — відпочивала на морі. Та з третього разу дівчина все ж стала частиною організації — її відібрали учасницею проєкту «Обрії майбутнього». Заявку Олена заповнювала в останній момент, без особливих труднощів. Уже мала досвід подачі на проєкти фонду, тож знала, які ключові речі про себе варто написати.

Під час «Обріїв майбутнього» дівчину вразила горизонтальність заходу.

— Приємно було бачити відкритість організаторів. Вони зважали на всі наші потреби. Перед проведенням програми трохи хвилювалася, що до учасників ставитимуться по-різному. Та уже в перший день усі сумніви розвіялися. Спікери та підлітки разом обідали, спілкувалися на рівних, — згадує Олена.

Ровесники, що оточували дівчину на «Обрях майбутнього», спонукали її і самій вдосконалюватись. Кожен зі своїми мріями та амбіціями — серед таких людей хочеться зростати.

— Вдома нас часто нахваляють. А тут я потрапила у середовище, де всі довкола тебе — найкращі, — каже дівчина.

На «Обрях майбутнього» панував формат дискусії: кожне цікаве міркування йшло на загальне добро. Тому й не дивно, що, повернувшись додому, Олена відчула ностальгію за інтелектуальним спілкуванням та співрозмовниками, які були на проєкті.

Що змінилося в житті Олени після участі в програмі? Найперше — навчилась слухати інших. Адже на «Обрях майбутнього» усі сиділи у великому колі та підіймали табличку, коли хотіли щось сказати, й чекали своєї черги, щоб висловити думку. Згодом це вміння знадобилося Олені під час відбору на програму FLEX.

Оленин локальний проєкт стосувався профорієнтації. Вона організувала його у власній школі. Учасники тренінгу спілкувалися з психологинєю, виконували вправи й тести. Захід школярка провела самостійно.

— Було не важко, бо влітку я разом із подругою вже організувала дводенний фестиваль, де було значно більше людей, — каже Олена. — На профорієнтаційний проєкт прийшло приблизно 40 учасників, учні 10 та 11 класів. Директора школи приємно вразила програма тренінгу. Та й учасники дякували по завершенню події: кожен почув щось, що знадобиться, коли обиратиме майбутній фах.

Юлія Тичківська

Виконавча директорка Аспен Інституту Київ — про навички, без яких не обійтись сучасним підліткам, важливість цінностей та людей майбутнього

Аспен Інститут Київ і Klitschko Foundation є партнерами ось уже більше двох років. У межах програми Aspen Teens дві інституції проводять семінар «Обрії майбутнього». Він допомагає підліткам сформувати критичне мислення, зрозуміти важливість лідерства, базованого на цінностях, та мотивувати їх до створення активного середовища серед свого оточення.

Якісна взаємодія та партнерство — запорука успішних проектів. Директорка фонду Аліна Носенко два роки роки тому ініціювала проведення семінарів аспенівського формату для підлітків. Проекти такого зразка вже відбуваються у різних країнах світу. Пропозиція нас зацікавила — і ми вирішили розпочати першу Аспен Програму для підлітків. Так розпочалось співробітництво.

— Я переконана, що тривале та якісне партнерство між організаціями можливе лише тоді, коли вони мають спільне бачення, поділяють фундаментальні цінності. В нашій співпраці — це прагнення до позитивних

змін в Україні, бажання розвивати молодь, розуміння, що робота з молоддю є критичною вже сьогодні. Від того, як ми працюємо з новим поколінням нині, залежить, якою буде Україна в майбутньому.

«Обрії майбутнього» — це унікальний семінар аспенівського формату, який базується на принципах liberal arts, серцевиною якого є діалог. Саме такі методи необхідні в сучасну епоху, коли штучний інтелект та інновації змінюють світ щодня, адже вони дають можливість розвивати компетенції пов'язані з критичним і творчим мисленням. Розуміючи виклики сучасності та ситуацію в Україні, працюємо над розвитком культури діалогу, в тому числі серед підлітків та педагогів.

Проект готує свідомих та відповідальних лідерів, даючи можливість молодим людям осмислити власні цінності та пріоритети. Відбувається це через модерований діалог, що базується на текстах — від античних до сучасних. Обговорюючи твори, міркуючи про свої погляди, учасники отримують можливість побачити широку різноманітність думок, різноплановість трактування наче б то «одного і того ж», тренують навички комунікації, зокрема коректного донесення своїх ідей та переконань. Це справді вражаючий досвід.

Challenge Academy

Challenge Academy — міжнародний освітній проєкт для підлітків 14-16 років з України та Німеччини, які прагнуть навчитися ефективно боротися з викликами, стати екосвідомими й розвинути лідерські якості.

Місія проєкту — через міжкультурний обмін навчити підлітків бути соціально активними, критично сприймати світ і ставати змінотворцями у локальних громадах.

Наші результати за 2019 рік:

1 рік проєкту

1539 анкет на участь отримано

21 учасник з України та **17** учасників з Німеччини взяли участь

20 локальних проєктів реалізовано

400 підлітків стали учасниками локальних «Challenge Academy»

Проєкт реалізовано у партнерстві з німецьким фондом «DFB-Stiftung Egidius Braun»

Богдан Гальцев

Учасник проекту — про те, як глобальне мислення допомогло запровадити локальні зміни

У скрутні миті Богдан перечитує цитату, яку записав собі у липні 2019-го і відтоді завжди тримає при собі. Вона звучить так: «Якщо контролюєш власний розум, контролюєш усе». Це слова Володимира Кличка, сказані під час проекту «Challenge Academy» в освітньо-спортивному центрі у німецькому місті Маленте.

Одесит Богдан Гальцев, із дитинства активний та ініціативний хлопець, не раз брав участь у таких проектах. Якось, повертаючись із чергового заходу, познайомився з такою ж активною дівчиною, яка й порекомендувала Богданові «Challenge Academy». Далі був етап заповнення анкети і оміряна участь у проекті.

Перший найяскравіший Богданів спогад із «Challenge Academy» — привітні погляди німецьких ровесників після перетину кордону. За правилами проекту, українські й німецькі підлітки беруть участь у тренінгах, що зосереджені на розвитку лідерських здібностей, фокусуванні на майбутньому, виробленні нових екологічних звичок.

Під час Академії найбільше запам'ятав настанови Володимира Кличка та його метод вирішення проблем «F.A.C.E the Challenge». Згідно з ним, проблеми потрібно вирішувати тут і зараз, не відкладаючи їх на потім. Чітко запам'ятав рецепт успіху від свого кумира: фокус на проблемі, команда для її вирішення,

план та його втілення.

— Тепер умію впевнено доводити власну думку, — так Богдан підсумовує власні внутрішні зміни на «Challenge Academy».

Богдан зізнається, що було лячно організувати власний проект.

— Спочатку я геть був розгубленим при думці про проведення локального проекту у своєму місті. Коли отримав методички від менеджерів фонду, був шокований — не знав, за що братись насамперед. За кілька днів заспокоївся та почав мізкувати, як це все організувати.

Справа почала рухатися. Місцева поліграфія надрукувала банер і сертифікати для учасників, супермаркет подарував ласощі для проведення кави-пауз. Викликом стало запрошення спікерів. Не всі відповідали на пропозицію вчасно, дехто відмовляв в останню хвилину. Та попри все, учасники почули і про таємниці ораторського мистецтва, і про побудову команди, і про вибір майбутньої професії.

Богдан пишається: із зареєстрованих 30 учасників на подію прийшли всі. Чимало з них захопилися прикладом хлопця й самі почали подаватися на різні освітні програми. Мотивація однолітків — один із головних результатів участі в «Challenge Academy» для Богдана. Після проекту хлопець не припинив свою активну діяльність: зібрав власну активну команду однодумців і став президентом школи. Саме за його ініціативи у закладі почали сортувати відходи та здавати їх на переробку. За отримані гроші команда купує мікрофони для проведення свят, призи для нагородження переможців конкурсу.

Світлана Кухарук

Учасниця проєкту — про те, як змінила слово «проблема» на «виклик»

Шлях рівнянки Світлани Кухарук до участі у проєктах Klitschko Foundation видався довгим і не без перешкод. Уперше про фонд дівчині розповіла її хрещена мама, порадивши спробувати свої сили у «Школі успіху». Світлана подала заявку, проте не пройшла відбору.

Друга спроба – взяти участь у філософському семінарі — теж виявилася невдалою. Світлана вже думала опустити руки, але знайома, одна з учасниць «Школи успіху», подарувала їй футболку з проєкту – і дівчина загорілася знову. «Challenge Academy» була останнім шансом для Світлани, адже на наступні проєкти вона б уже не пройшла за віком. Тож узялася до роботи. І, врешті, отримала омріяну відповідь: «Ви стали учасницею проєкту».

Під час «Challenge Academy» Світлані найбільше запам'яталася зустріч із Володимиром Кличком. На програму дівчина взяла з собою його книжку «Управління викликами» і чекала слухної нагоди, щоб підійти й попросити про автограф. Це стало викликом для Світлани, і вона успішно впоралася з ним.

— Після повернення з проєкту у мене з'явився вечірній ритуал: пишу в нотатках усі свої справи, емоції та інсайти за день,
— ділиться дівчина.

Світлана змінила своє ставлення до проблем. Тепер називає їх викликами. Мовляв, так цікавіше жити. Припинила нарікати на обставини, й щоразу, коли стикається з викликом, намагається довести самій собі, що їй під силу все.

— Ніхто, крім нас самих, не знає, як нам жити, що нам потрібно, як для нас краще. Ти — режисер власного життя. Сам пишеш свою історію, — каже дівчина.

Світланин локальний проєкт стосувався екології, філософії «Zero waste», цілей сталого розвитку ООН та здорового способу життя. Світлана переконана, що досягла своєї мети, адже по закінченню події отримувала повідомлення з подяками у соцмережах.

— Активна спільнота Рівного відроджується, — так дівчина описує рідне місто. — Люди знаходять одне одного, випускники проєктів фонду відвідують локальні школи одне одного. Хочеться більше заходів, які б допомогли реалізувати себе, а не просто дозволяли спілкуватись. А для змін у місті потрібно долучати і старших, і владу.

Світлана переконана, що у будь-якій справі потрібно орієнтуватися не на мету, а на процес, насолоджуватися роботою, що передує її досягненню. Важливо зосереджуватися на поточних справах, учитися бути в моменті. Тоді результат стає винагородою, а не самоціллю.

Юлія Сова

Менторка «Challenge Academy» —
про засадничу роль довіри

У дитинстві Юлія Сова побувала у літньому таборі. Активності, якими був насичений відпочинок, так сподобалися, що відтоді мріяла: виросте — і сама побуває «по той бік барикад», у ролі організаторки на різних проєктах для молоді. Так і сталося. Два роки тому вперше спробувала свої сили як менторка на «Школі успіху». А цього року Юлія скролила стрічку Facebook — й натрапила на проєкт «Challenge Academy». Добре все обміркувавши, дівчина надіслала заявку.

Згадує, як хвилювалася перед відеорозмовою з представниками фонду.

— Спершу переживала через свій зовнішній вигляд, поправляла волосся... Але згодом зрозуміла, що це все неважливо. Найголовніше — це внутрішній стан, уміння надихнути, — розповідає Юлія.

Вона зуміла переконати представників фонду, що впорається з усіма обов'язками, покладеними на плечі менторів, і пройшла відбір. За умовами проєкту, мала супроводжувати підлітків до Німеччини, де й відбувалися тренінги. Менторка хвилювалася через майбутню поїздку з учасниками. У дорозі провели більше як добу. У голові крутилося безліч запитань: «Чи поладнають діти?», «Чи добре себе почуватимуть протягом шляху?», «Чи їм буде комфортно психологічно?»

Юлія переймалася і знайомством із німецькими учасниками, адже могла постати проблема мовного бар'єру, та й дітей так багато —

і всі вони хочуть різного.

— Мої сумніви розвіялися після приїзду. Здружитися дітям допомогла мотиваційна гра. Допомогли і тренінги з психологом, які відвідували ментори та майбутні учасники. Там нам розповідали про булінг, про особливості фізіології обох статей, — розповідає Юлія.

Дівчина знайшла власну модель менторства. Уникала панібратства і не мала на меті стати для всіх другом. Натомість була для підлітків порадиником, до якого завжди можна звернутися.

— Я зрозуміла, що не маю бути «мамою-квочкою», яка бігає за дітьми, — каже дівчина.

Щоб «відпустити» дітей, Юлія почала їм довіряти. Без цього, каже, не обійтись. Найголовніше для дівчини в роботі менторки — почути кожного, збудувати ланцюжок довірливої комунікації, показати дітям, що вона готова їх чути, слухати, що на неї можна поклатися.

Після закінчення «Challenge Academy» менторка зберегла дружні стосунки з багатьма учасниками: вони стежать одне за одним в Instagram, коментують опубліковані історії. Юлію запросили на локальну проєкт як спікерку, де вона розповідала про подорожі автостопом.

— Це неймовірне відчуття: усвідомлювати, що учасники після програми можуть створювати власні проєкти. Діти — це рушії змін, це особистості, — так окреслює дівчина свій головний висновок після проєкту.

Jugend debattiert

Jugend debattiert — дебати німецькою мовою про теми, що стосуються школи, прав людини, історії та Європи.

Місія проекту — навчити молодь висловлювати свої думки аргументовано та переконливо.

Наші результати за 2019 рік:

7 років фонд підтримує проект в Україні

42 українські школи взяли участь у національному конкурсі

14 країн-учасниць взяли участь у міжнародному фіналі

Марина Дмитрик

Призерка міжнародних молодіжних дебатів німецькою мовою — про те, як у дискусії народжуються рішення

Киянка Марина Дмитрик вивчає німецьку мову з першого класу. Колишня учениця столичної школи № 239 годинами сиділа за зошитами й підручниками — зрештою, мова мислителів і поетів стала визначальною для її життя.

У 2018-му дівчина допомагала однокласницям готуватися до міжнародних молодіжних дебатів німецькою мовою. А рік потому вирішила: спробує власні сили. Крок за кроком, вивчаючи нові теми, Марина долала всі етапи відбору: шкільний, київський, два національні. Аж поки стала однією з восьми фіналісток, які поїхали на тренінг до Німеччини. Далі був півфінал і дорога до фіналу в Будапешті.

Теми, на які дискутують учасники, різні, та всі вони мають прикладне значення й пов'язані з життям сучасної цивілізації. Так, Марина вела дебати про те, варто чи ні вводити додатковий податок на шкідливі продукти харчування або чи доречно запроваджувати індивідуальні обмеження на авіаперельоти. Незалежно від власних переконань, учасники обґрунтовують

ту позицію, що випадає їм за жеребом. Дівчина визнає: буває легше захищати думку, ближчу до власної або з приводу якої у суспільстві є консенсус. Та сенс дебатів в іншому: заслухати всі аргументи, виявити неочевидні точки зору, знайти всі плюси й мінуси, щоб якомога виваженіше ухвалити рішення.

Найбільшим викликом для Марини став сам вихід на сцену — вперше довелося виступати перед такою кількістю людей. Дівчина хвилювалася, проте зуміла себе опанувати.

— Фінал дебатів у Будапешті трансливали наживо. У залі за мене вболівав мій вчитель, а біля екрана телевізора — батьки, родичі, однокласники й педагоги. Попри те, важливо було абстрагуватися, не думати, де я, не зважати на аудиторію. Важило тільки одне — самі дебати. Намагалася максимально добре виконати своє завдання, — каже Марина.

Така тактика виправдала себе: Марина посіла четверте призове місце у фіналі. Участь у проєкті змінила дівчину: вона навчилася гідно триматися під час публічних виступів, влучніше формулювати свої думки, здобула більше знань із різних тем, знайшла нових друзів із різних країн.

Віта Тимченко

**Менеджерка проекту «Jugend debattiert»
— про вміння дискутувати як передумову демократії**

Демократія потребує громадян, які ставлять критичні запитання, людей, які висловлюють свою думку і при цьому дослухаються до суджень інших, а також можуть чесно та по суті вести дискусії. Цих базових громадянських компетенцій і навчає проєкт «Jugend debattiert», який на цей момент є єдиним міжнародним німецькомовним конкурсом дебатів для школярів із Центральної, Східної та Південно-Східної Європи.

Міжнародні молодіжні дебати розвивають у молодих людей навички переконливо та зі знанням справи представляти свої погляди й позиції німецькою мовою як іноземною. Проєкт закріплює роль дебатів як засобу демократичної полеміки та підтримує активне вивчення мов у Європі.

— Учасники дебатують німецькою на теми з галузей шкільного повсякдення, засад права і прав людини, історії та Європи. У дебатах школярі вчаться вільно говорити та чітко формулювати аргументи. Також віднаходять власну точку зору та представляють її, уважно слухають і відповідають на питання інших, вчаться вирішувати суперечки словами.

Представники з України вже декілька років поспіль здобувають перемогу:
— Під час XII міжнародних фінальних дебатів у Братиславі на тему «Чи повинні канали теле- та радіомовлення бути краще захищеними від впливу уряду?» Ярема-Лука Єлейко зі Львова зумів переконати у своїй позиції прекрасним виступом та виграв міжнародний фінал. Яна Біць з Івано-Франківська перемогла в XI Міжнародному фіналі 2017-го, а Марина Дмитрик та Адріан Стогній представили Україну на міжнародному фіналі в Будапешті у 2019 році.

Саме міжнародний фінал є урочистою кульмінацією всього проєктного року. Загалом 24 переможці національних змагань, що зайняли перші та другі місця в 12 країнах (Білорусі, Болгарії, Естонії, Латвії, Литві, Польщі, Росії, Словенії, Словаччині, Чехії, Україні та Угорщині), відвідали Братиславу, щоб упродовж усього фінального тижня займатися політичними та соціальними питаннями й мати спільні зустрічі на дебатах і у повсякденні.
— Молодіжні дебати ведуть далі! Вправляючись у вмінні вести дискусії, можна здобути багато навичок, які допомагають у житті. Обмін думками розвиває особистості. А зустрічі молоді з різних країн сприяють міжнародному порозумінню.

Стажування

Стажування — 3-місячна програма, яка має на меті надати перший професійний досвід студентам 2-4 курсів навчання.

Місія проекту — проект дає молодим людям змогу відчувати усі етапи працевлаштування: від співбесіди до рекомендацій для першого місця роботи. Стажування допомагає зробити свідомий вибір майбутньої професії. Такі програми поширюють практику стажувань для студентів в Україні.

Наші результати за 2019 рік:

5 років проекту

1417 анкет отримано

37 студентів стали стажерами

33 стажери реалізували власні проекти

Діана Муха

Стажерка — про те, як спілкування стало для неї найбільшим дивом

Із сьомого класу Діана Муха уявляла себе журналісткою. Проте, коли вибухнув Євромайдан, змінила рішення. Воліла більше впливати на події, тож по завершенню школи вступила на політологію. Мине ще трохи часу — і проект «Стажування 9.0» принесе дівчині розуміння: найбільше їй подобається реалізовувати себе у проектному менеджменті.

Тепер Діані 20, за спиною в неї — стажування у Klitschko Foundation. Раніше багато чула про фонд: цікавилася його ініціативами, поділяла цінності. Та до останнього не вірила, що сама стане частинкою організації та пройде відбір на стажування. Невдовзі отримала відповідь: «Ви — наш майбутній стажер».

Протягом трьох місяців у фонді дівчина займалася проектним менеджментом. Зокрема долучилася до втілення проекту «Посилка успіху»: збирала матеріали в методичку для учасників, добирала запитання в анкету, знаходила спікерів, щоб ті читали лекції.

— Я мала вдосталь свободи: могла вільно творити і пропонувати власні ідеї, адже проект лише розпочинався. Було дуже багато роботи — і водночас дуже мало часу. Дедлайни підкрадалися швидко, але такий темп не виснажував. Стажування стало радше викликом, — розповідає дівчина.

На Діаніні плечі лягла чимала відповідальність. Дбала про те, щоб із кожним дорученим завданням впоратися якнайкраще. Відчувала: попри свій статус стажерки, фонд довірив їй багато, тож прагнула виправдати сподівання.

Найважчим виявилось делегувати справи — переймалася, щоб інші колеги виконували все вчасно та якісно. Та що глибше занурювалася в роботу, то краще розуміла: командна праця дає ліпші результати. Від інших стажерів отримувала допомогу, від колег у фонді — колосальну підтримку. Відтак комунікація і планування стали для Діани улюбленими частинами робочого процесу. Залюбки вибудовувала зв'язки між ланками великого проекту, детально розписувала послідовність усіх кроків.

— Комунікація — це сила. Спілкування творить дива. Фонд допоміг повірити, що я багато можу і наодинці, і в командній роботі. Ми всі здатні на більше, ніж самі собі уявляємо, — Діана окреслює головний висновок після стажування.

Дівчина звикла брати на себе відповідальність, приймати виклики та зміни у житті, а не чекати, коли вони минуть, не закриватися у власному «панцирі». У майбутньому Діана хоче створити власний бізнес та поєднати його із соціальною складовою: заснувати освітні центри в регіонах. У них дівчина розповідатиме підліткам та молоді із сіл та містечок про можливості для розвитку.

FIGHT
FOR
YOUR
DREAM!

Валерій Ярошук

Стажер — про середовище однодумців, особисті виклики після проєкту і глобальну силу малих зв'язків

Своє життя Валерій Ярошук, родом із Хмельницького, другокурсник-економіст, ділить на два періоди: до і після літа 2017-го. Того року він став учасником «Школи успіху», і, каже, здобутий там досвід впливає на все його подальше життя. Хоча й до проєкту хлопець не лінувався (заняття з дзюдо, боротьби, читання книжок, відмінні оцінки у школі), але неформальною освітою та соціальними ініціативами зацікавився саме після дебютної участі у проєктах фонду.

Далі він вирішив діяти й шукати нових викликів. За «Школою успіху» йшли нові проєкти: участь у семінарі «Обрії майбутнього», менторство на «Zero Waste School». А коли хлопцеві виповнилося 18 і вік дозволив податися на програму стажувань, зробив це не вагаючись. За осінь, поки тривало стажування, встиг зробити чимало й відкрити себе по-новому.

Валерій допомагав опрацьовувати та структурувати інформацію для проєкту «Zero Waste School». Також спільно з іншими стажерами готував зустрічі амбасадорів (випускників проєктів фонду) в Києві. Мали й інше цікаве завдання від директорки фонду Аліни Носенко: реалізували пілотний проєкт на тему прозорості та підзвітності фондів — для громадських організацій та благодійних

фондів у складі ОТГ. Цикл тренінгів для стажерів, організований фондом, допоміг краще влитися в робочий процес, навчив долати прокрастинацію та дотримуватися дедлайнів. І до проєкту Валерій Ярошук мав лідерські задатки, та після стажування повному визначив для себе суть лідерства.

— Це не тільки вести за собою і всюди бути першим. Лідер — той, хто вміє зібрати й організувати команду, знає, що і як краще делегувати, бере на себе відповідальність, — каже хлопець.

На стажуванні сповна отримав і те, чого свого часу бракувало вдома: оточення, що поділяє твої погляди, людей, які власним прикладом доводять, що за власні мрії варто боротися. Валерій і сам віднайшов нову мрію — завдяки виконаним на стажуванні завданням збагнув, що найбільше йому до душі проєктний менеджмент. Написати статут проєкту, підготувати кошторис, обміркувати графік, запросити спікерів — така робота наче горить у руках стажера. Розкрив для себе і силу мережування.

— Сила малих зв'язків — глобальна, адже завдяки їм знаходимо нові проєкти або місця роботи. Найкраща порада, яку можу дати всім наступним стажерам, — це знайомитися з усіма, з ким можна. У житті багато залежить від того, наскільки ти відкритий, як знаходиш контакт з людьми та вмієш працювати в команді, — вважає Валерій Ярошук.

Спорт

Посилка успіху

Посилка успіху — 3-денний тренінг для вчителів фізичного виховання. Проект вчить методів ефективного викладання спорту й допомагає залучити учнів до активного способу життя, занять спортом як у школі, так і поза її межами.

Місія проекту — мотивувати школярів відвідувати уроки фізичного виховання завдяки професійному навчанню вчителів та оновленому інвентарю.

Наші результати за 2019 рік:

7 років проекту

1280 анкет на участь отримано

360 вчителів фізичного виховання взяли участь

348 локальних проектів проведено

360 посилок зі спортивним інвентарем надіслано

Проект реалізовано за фінансової підтримки «UEFA Foundation».

Ігор Сорока

Вчитель фізичного виховання з Івано-Франківська — про те, як мотивує своїх учнів бути активними

Про початок реєстрації на проект дізнався із соціальних мереж. Подав заявку, розраховуючи поспілкуватися з однодумцями з різних куточків України та дізнатися щось нове. І, звісно, додатковим стимулом стала сам спортивний інвентарем — його завжди бракує на заняттях.

Найбільше Ігореві сподобалася лекція Юрія Журавського про харчування та роль цукру в житті людини. Запам'яталися також виступи психологів. Учитель зізнається, що йому бракувало на проекті практичних вправ, бо виступи спікерів було переважно теоретичні, але і це було важливо.

«Посилка успіху» допомогла Ігореві зарядитися енергією та відволіктися від робочих буднів. А повернувшись до Івано-Франківська, почав активно втілювати локальні проекти. Кожен учасник мав провести два заходи: один — теоретичний, інший — практичний. Ігор зібрав інших учнів своєї школи та поділився

з ними тим, що почув на проекті: про важливість правильного харчування, про булінг.

У своєму мікрорайоні Ігор провів спортивне свято. На нього запросив учнів молодших класів і школярів з інших навчальних закладів. Під час дійства школярі грали у футбол, а в перервах брали участь у вікторинах та змагалися в естафетах. Наприкінці спортивного свята найактивніших учасників чекали подарунки. Для цього Ігор знайшов спонсорів.

Організувати спортивне свято чоловікові допомагав його напарник — теж учитель фізичного виховання. Провести подію їм було нескладно, адже раніше Ігор менеджерив шкільний спортивний турнір із футзалу, тож уже мав досвід: — Дітям свято сподобалося, бо вони люблять спорт. Рухова активність, особливо для учнів молодшої школи, вельми важлива, — каже вчитель.

Цього року Ігор Сорока виявився єдиним учасником «Посилки успіху» у своєму місті. Має надію, що у 2020-му таких учителів побільшає: власний приклад — чи не найкраща мотивація.

Світлана Репало

Вчителька фізичного виховання із Чернівців — про те, як відкрила нові горизонти

Донька Світлани Репало брала участь у «Школі успіху». Ще тоді жінка наслухалася схвальних відгуків про Klitschko Foundation. А для себе вирішила: чому б самій не податися на один із проєктів фонду?

Впоралася: анкета стала перепусткою до участі. Світлані особливо запам'яталося тепле і дружнє знайомство з новими людьми на проєкті: іншими вчителями фізичного виховання з різних областей, менторами. І її, і колег зацікавили лекції психологів, теми гендерної рівності, булінгу, важливості правильного харчування.

— Надзвичайно приємно, коли навколо — одностайні. У нас знаходилося багато спільних тем для розмов, ми ділилися новинами. Участь у цьому проєкті — безцінний досвід для мене, — каже жінка.

З учнями вчителька провела ігри та прочитала лекції на теми, які обговорювали на «Посилці успіху». Жінка тішиться: школярі були в захваті.

— Усі діти були задоволені, після лекції пропонували власні ініціативи. В ігри грали учні 5 та 9 класів. І що цікаво, не було жодного розшарування за віком, усі бавилися разом. Особливо сподобався спортивний інвентар, який отримала школа. Обладнання для уроків, безперечно, важливе. Бо якщо його достатньо, ще й належної якості, тоді заняття набувають додаткового сенсу.

Також у своїй школі Світлана провела лекцію для вчителів. Там розповідала про проєктний менеджмент, гендерну політику. Запросила виступити і свою доньку, яка після участі у «Школі успіху» стала менторкою у «Zero Waste School». Вона поділилася знаннями про те, як шанувати довкілля та зменшувати кількість відходів у побуті.

Про можливості «Посилки успіху» розповіла Світлана й на районному методичному об'єднанні вчителів: передала колегам інформацію про проєкт та зокрема про те, як на нього податися.

— Треба погоджуватися на всі пропозиції розвитку, — так підсумовує жінка власний досвід, здобутий під час «Посилки успіху».
— Якщо раніше я стримувалася або відмовлялася від шансів, які підкидало життя, то тепер завжди кажу «так».

Старт до успіху

Старт до успіху — програма з реконструкції та підтримки дитячо-юнацьких спортивних шкіл по всій Україні.

Місія проекту — створити сприятливі умови, в яких молодь зможе гармонійно розвиватись.

Наші результати за 2019 рік:

Закупили килим для занять боротьбою для Броварського вищого училища фізичної культури та фінансово підтримували участь вихованців закладу у спортивних змаганнях протягом року.

Розробили технічну документацію та концепцію дизайну для проекту будівництва спортивно-боксерського комплексу WBC у м. Маріуполі.

Дмитро Крижанівський

менеджер Klitschko Foundation

Проект «Старт до успіху» покликаний відкрити для молоді з різних куточків України спорт як інструмент досягнення життєвого успіху. З перемогами ніхто не народжується — їх здобувають, докладаючи значних зусиль. Важливо, у яких умовах діти починають свій шлях до перемог.

У своїх проектах фонд гарантує заняття спортом у комфортних умовах та під наглядом досвідчених тренерів. Ми даємо молоді можливість тренуватись і боротись за свої спортивні мрії - участь у чемпіонатах Європи, світу чи Олімпійських іграх. Кожна відремонтована школа, надане спортивне обладнання, проведені освітні лекції і тренінги створюють середовище, у якому молодь може систематично тренуватись, гармонійно розвиватись та впевнено досягати перемог.

Юрій Яскал

заступник директора Броварського вищого училища фізичної культури

2019 рік був ознаменований плідною співпрацею з Klitschko Foundation та БВУФК. У 2019 році продовжилась підтримка відділення боксу, для відділення вільної боротьби було закуплено новий борцівський килим. Протягом року БВУФК приймав у себе волонтера із Великої Британії Джорджа Флетчера, який проводив тренінги та уроки з вивчення англійської мови для вихованців училища.

Співпраця зі спонсорами, громадськими організаціями, фондами є альтернативою державним органам і установам, які не завжди можуть задовольнити всі потреби закладу. Завдяки такій підтримці наші вихованці мають необхідні умови для розвитку й досягнення вершин: стають майстрами спорту, входять до збірних команд України та перемагають як у всеукраїнських, так і в міжнародних змаганнях. Підтримка громадського сектора допомагає втілювати мрії спортсменів, що навчаються у Броварському вищому училищі фізичної культури.

Study Visit for Grassroots Trainers

«Study Visit for Grassroots Trainers» — освітня міжнародна програма для тренерів та вчителів фізичного виховання. 8 партнерських європейських організацій проводять власні 5-денні тренінги, які допоможуть розвинути професійні навички, дадуть можливість поділитися досвідом із колегами та створити мережу знайомств для поширення ідей та знань.

Наші результати за 2019 рік:

- 1 рік проекту
- 4 денний тренінг на тему “Спорт та соціальна відповідальність у ньому” відбувся у місті Геннеф, Німеччина
- 3 учасника з України взяли участь у тренінгу

Проект реалізовано за фінансової підтримки «Erasmus+»

Василь Теремта

менеджер Klitschko Foundation

Ми завжди цінуємо партнерства — так можна створювати сильніші проекти, обмінюватись досвідом, надавати більше можливостей учасникам. Ми раді бути частиною такої ініціативи, адже співпрацюємо з досвідченими партнерами — кожен має своє спрямування, завдяки чому можемо створити комплексний проект, який надасть чимало бачень та ідей. Чудово, що ми всі об'єднані метою — порушити важливі питання у сфері спорту й запропонувати способи їхнього вирішення на європейському рівні. На своєму тренінгу ми зосередимось на спорті для підлітків та дітей — розкажемо, як працювати з молоддю та активізувати її оточення, щоб творити зміни.

Рафал Нокон

представник організації-партнерки
Towarzystwo Sportowe Iron Man

Towarzystwo Sportowe Iron Man — неприбуткова організація, яка працює в галузі спортивних тренувань, а також проводить економічні та соціальні дослідження сфери спорту та молоді. Ми розвиваємо мережу контактів між спортивними організаціями та проводимо тренінги. Наш фокус — спорт, оскільки він передбачає не тільки змагання, а й можливість об'єднувати людей, обмінюватись цінностями. Завдяки спорту можна не лише розвиватися фізично, а й навчитися співпрацювати з іншими, тренувати зосередженість та увагу, вчити мови, підтримувати й надихати одне одного. Спорт — це платформа для творення майбутнього. Ми поділяємо цінності фонду й раді співпрацювати, бо маємо схоже спрямування: популяризуємо спорт серед молоді, допомагаємо вчителям і батькам мотивувати дітей та підлітків.

ОХМАТДИТ-Львів

«ОХМАТДИТ-Львів» — проєкт, що має на меті оновлення медичного устаткування для стерилізаційної кімнати.

Місія проєкту — кожен українець має право на належну якість медицини, тому наше завдання полягає у створенні умов, в яких ризик інфікування зменшиться. Якщо діти будуть здоровими, вони неодмінно знайдуть сили та натхнення досягти успіху та змінювати наше суспільство.

Наші результати:

Допомагаємо «ОХМАТДИТ-Львів» з **2017** року

8 одиниць медичного обладнання передано на баланс медичного закладу

Проєкт реалізовано за фінансової підтримки німецького фонду «Ein Herz für Kinder».

Юлія Пекар

менеджерка Klitschko Foundation

Здоров'я дітей та молоді — запорука щасливого майбутнього країни. Тому Klitschko Foundation долучився до допомоги українським лікарням, бо для нас важливо, щоб молодь мала доступ до якісних медичних послуг. Ми віримо, що передане обладнання служитиме тому, що в довгостроковій перспективі кількість хворих не збільшуватиметься. Якщо діти будуть здоровими, вони неодмінно знайдуть сили та натхнення досягти успіху і стануть рушійною силою нашого суспільства.

Михайло Іванів

заступник головного лікаря Львівської
обласної дитячої клінічної лікарні
«ОХМАТДИТ»

Більшість лікарень України потребує системного фінансування для проведення ремонтних робіт та заміни застарілого обладнання. А у тих медичних закладах, де відбуваються операції, сучасна стерилізація є першочерговою потребою. Тому взаємодія з громадськими організаціями, благодійними фондами та приватними інвесторами є невід'ємною частиною роботи нашої лікарні. Така співпраця допомагає нам розширити сферу надання послуг та зменшити час перебування пацієнтів в лікарні — діти одужують швидше, бо отримують якісні послуги.

**Розвиток
громад**

Співпраця з EVS

European Voluntary Service — програма Європейської комісії, яка дає змогу молодим людям попрацювати за кордоном на волонтерських засадах. У 2019 році завдяки співпраці European Voluntary Service та Klitschko Foundation у фонді рік провів волонтер із Великої Британії — Джордж Флетчер.

Наша місія — розвиток культури волонтерства в Україні та обмін досвідом.

Наші результати:

2 набори розмовного англomовного клубу «Voice in Action» реалізовано

16 студентів з міста Києва стали учасниками клубу «Voice in Action»

Участь волонтера у реалізації проектів «Школа успіху», «Zero Waste School» та «Посилка успіху».

Проведено уроки і тренінги з вивчення англійської мови для вихованців Броварського вищого училища фізичної культури

Джордж Флетчер

Волонтер — про те, як змінив життя українських підлітків

— Я народився і виріс у Бірмінгемі, Велика Британія. Уперше я став волонтером у 14 років — пішов до молодіжного центру. Там працював із підлітками й дітьми зі своєї громади, був таким собі молодіжним лідером.

Після цього я волонтерив у трьох країнах, але Україна стала унікальним досвідом. Одним із моїх завдань в Україні стало менторство у роботі з підлітками у проєкті «Школа успіху». Ми займалися нетворкінгом і багато дискутували англійською. Кожен день був культурним відкриттям. Не пригадаю жодного дня, коли б я не усміхався і не був щасливим від того, де я і що роблю.

Це може звучати дивно для українців, та я ніде не бачив таких патріотичних підлітків, як тут. Вони працьовиті й, разом із тим, хочуть лишитися у своїй країні, щоб робити кращою її й самих себе. Мене надихнуло те, що вони бачать своє майбутнє саме в Україні. Але при цьому одна з головних проблем українських підлітків — брак упевненості у собі, коли справа доходить до міжнародних проєктів.

Вони розгублені, коли треба спілкуватися англійською, — це я й намагався виправити.

Часто люди уявляють волонтерство як квитки на Шрі-Ланку і фото зі слоном. Можливо, хтось саме так і працює, але волонтерство — геть інакше. Щоб розповісти про те, як це насправді, у рамках волонтерства у Klitschko Foundation я реалізував власний проєкт «Voice in Action». Це чотиритижнева програма для студентів, що хочуть бути волонтерами. Усе почалося з простих розмов англійською, а далі переходили до складніших навичок. Наприклад, як заповнити заявку для волонтерства від ООН або як поводитися на співбесіді. Можу судити про «Voice in Action» за результатами — наприклад, одна дівчина вже отримала підтвердження про стажування в ООН, іще кілька людей чекають на відповідь.

Саме цей проєкт разом зі «Школою успіху» — мої найкращі спогади з України. Я допомагав підліткам стати впевненішими у собі та краще розуміти світ, у якому вони живуть, — і це дійсно тішить мене.

Волонтерство — робота, що має значення, хоч і не має оплати. Та головне — вона приносить задоволення. Адже змінюючи маленькі кроки інших, ти змінюєш світ. А світ змінює тебе.

KF-Hub

KF-Hub — це платформа для спільноти фонду, об'єднаної спільними цінностями. Місце для розвитку менторів, волонтерів і неурядових організацій-початківців, які отримують знання, беручи участь у тренінгах і семінарах.

Місія проекту — об'єднати спільноту фонду, створити умови для ініціатив та розвитку професійних навичок членів спільноти.

Наші результати:

2 роки проекту

більше **50** спікерів залучено до «KF-Hub»

більше **50** заходів реалізовано

більше **200** людей стали учасниками «KF-Hub»

Олена Берднікова

Тренерка — про навички, які визначатимуть успіх у XXI столітті

Олена Берднікова — справжня амбасадорка Klitschko Foundation. Маючи за плечима багаторічний досвід тренерства у різних напрямках (лідерство, управління змінами, життєвий цикл організацій та інші), вона охоче ділиться знаннями з хлопцями й дівчатами, які беруть участь у проектах фонду. Зокрема, вже багато років поспіль читає для них тренінги з емоційного інтелекту та проектного менеджменту. Натомість отримує багато наснаги від підлітків та студентів, їхнього ентузіазму та щирої зацікавленості світом:

—Передусім нас об'єднують спільні цінності: розвиток молодих людей, формування в них активної громадянської позиції, бажання змінюватись та змінювати світ. Ми з колегами з фонду «на одному березі».

Проекти фонду — це пряме потрапляння в ціль соціальних змін! Вони сфокусовані на розвитку особистості: активної небабдужої людини, яка готова створювати нові реалії, будувати кращий світ. Неможливо проводити реформи, якщо люди не готові їх ініціювати, підтримувати та впроваджувати. Зміни — це перш за все готовність людей бути відкритими, розширювати спектр навичок, якими вони володіють і якими можуть впливати на інших.

В учасників проектів, із якими працюю в Klitschko Foundation, завжди багато енергії та крутих ідей. Їхній ентузіазм захоплює і допомагає в роботі з дорослою аудиторією. Часто наводжу дорослим приклади, які питання ставить молодь, як вона розмірковує, як вмикає критичне мислення. Для дорослих це гарний привід задуматися.

На мій погляд, потенціал молоді дуже високий. Головною є їхня внутрішня готовність. Крім неї, потрібен фундамент — навички та знання, а розвиток емоційного інтелекту необхідний для мотивації на шляху до мети.

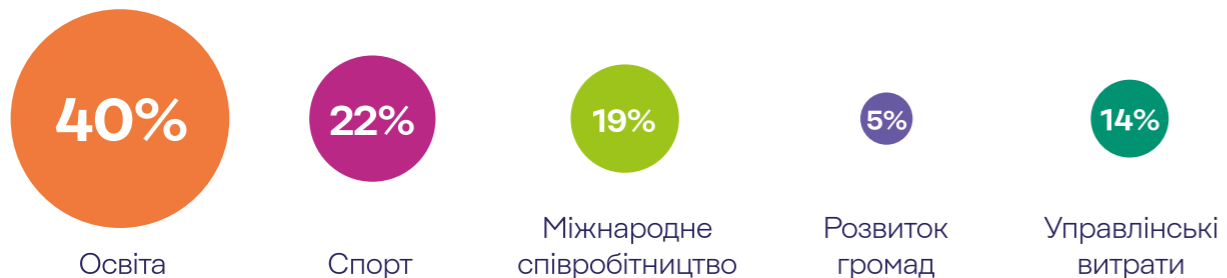
Критичне мислення, креативність, спілкування, співпраця — саме ці навички будуть визначальними у XXI сторіччі. Це безпосередньо пов'язано з рівнем емоційного інтелекту, управлінням та співпрацею в проектах. Світ змінюється масштабно, стрімко, непередбачувано. Саме тому емоційний інтелект надважливий. Він створює стійкість до змін, допомагає ухвалювати рішення та управляти ними. Адже в керуванні проектами без цього не обійтись. І проектний менеджмент — це історія про те, як досягати мети в команді через ефективну співпрацю та комунікацію. Високий рівень емоційного інтелекту «підживлює» оптимізм та креативність.

Фінансовий звіт

Всі проєкти — 15 371 210,40^{грн.}

Проект	Сума (грн.)
Посилка успіху	3 511 799,77
ОХМАТДИТ-Львів	3 254 211,24
Zero Waste School	3 150 400,23
Школа успіху	2 784 449,15
KF-Hub	925 581,82
Стажування	606 891,50
Старт до успіху	480 696,00
Challenge Academy	395 846,92
Обрії майбутнього	199 065,04
Study Visit for Grassroots Trainers	44 618,79
Jugend debattiert	17 650,00
Управлінські витрати	2 495 934,36
Всього	17 867 144,82

Категорія	Сума (грн.)
На початок року	28 165 100,00
На кінець року	28 815 900,00
Пожертвування та гранти	16 407 533,08
Одержані відсотки	3 628 333,70
Всього	20 035 866,78

KLITSCHKO
FOUNDATION

Залишайтеся на зв'язку!

 facebook.com/klitschkofoundation

 instagram.com/klitschkofoundation

 youtube.com/klitschkofund

 twitter.com/klitschkofund

klitschkofoundation.org

Підтримайте нас!